



ΕΤΟΣ Β'

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΣΑΤΥΡΙΚΗ

ΑΡΙΘΜ. 68

ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ ΛΕΠΤ. 25

ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΗ ΑΠΑΣ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ ΛΕΠΤ. 25

Τιμή συνδρομῆς διὰ τὸ Ἑξωτερικὸν Ἀρχ. 12, προπληρωτέα καὶ ἑξαμηνία διὰ τὸ Ἑξωτερικὸν Φράγ. 20 προπληρωτέα κατ' ἔτος  
Διεύθυνσις τῆς ἐφημερίδος κάτωθεν τῆς οἰκίας Α. ΜΕΛΛΑ, πλησίον τοῦ Ταχυδρομείου.

Ἐν ΑΘΗΝΑΙΣ, τῆ 2 Μαΐου 1876.



### ΠΟΛΙΤΙΚΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ

Ὁ Ἀρχιμήδης ἔλεγε «Δός μοι πᾶ στῶ καὶ τὰν γᾶν κινήσω» ἡμεῖς δὲ ὡς ἀφετηρίαν οἴας δῆποτε πρακτικῆς συζητήσεως ἐν μόνον πράγμα ζητοῦμεν, ὀλίγους τινὰς ἀριθμούς. Ἄλλ' οὗτοι ἐν τῇ νεοελληνικῇ δημοσιογραφίᾳ εἶναι δυστυχῶς σπανιότεροι λευκῶν κοσσοφῶν, τὴν δὲ θέσιν τῶν ἀριθμῶν κατέχουσι τὰ ἐπιφωνήματα, τὰ αἰσθήματα, αἱ ὕβρεις, οἱ σολοικισμοὶ καὶ περιφρονησις πρὸς τοὺς κανόνας τῆς λογικῆς μεγαλειτέρα τῆς τῶν ἀγνωτάτων ἡμῶν Συνοδικῶν πρὸς τοὺς ἀποστολικούς.

Κατὰ σπανίαν καὶ ἀξιώπαινον ἐξαίρεσιν οἱ τελευταῖοι ἀριθμοὶ τοῦ αἰῶνος περιέχουσι ἀριθμούς τινας, διαπρέποντας ἐν μέσῳ τῆς πλημμυρούσης ἡμᾶς αἰσθηματολογίας, ὡς φοίνικες ὁάσεως ἐν τῇ ἄμμῳ τῆς ἐρήμου. Διὰ τῶν ἀριθμῶν τούτων δύο τινὰ προτίθεται ν' ἀποδείξῃ ὁ συναδέλφος «Αἰῶν», πρῶτον ὅτι τῆς παντελοῦς ἡμῶν ἀνετοιμότητος ἡ ἐνοχὴ δὲν πρέπει νὰ βαρύνῃ τὴν ἐλιγμόνηον παρούσαν κυβέρνησιν, ἀλλὰ τὸν ἐπὶ τέσσαρα κατὰ σειράν ἔτη ὑπουργεύσαντα ἐπὶ τῶν στρατιωτικῶν κ. Γρίβαν, καὶ δεύτερον ὅτι οὔτε σήμερον οὔτε κατὰ τὸ παρελθὸν ἐπέτρεπον τὰ μέτρα ἡμῶν καὶ ἡ πρὸς τὰς χρηματικὰς θυσίας ἀπέχθεια τοῦ ἔθνους σπουδαίας παρασκευῆς.

Περὶ τοῦ τίς πταίει ἀπέχομεν ἐπὶ τοῦ παρόντος νὰ συζητήσωμεν, φρονούντες τὴν στιγμὴν ἀκατάλληλον εἰς

ἀντεγκλήσεις· περὶ τῆς ἀνεπαρκείας ὅμως τῶν πόρων ἡμῶν καὶ τῆς ἐλλείψεως προθυμίας εἰς παροχὰς ὑπὲρ τοῦ στρατοῦ ζητοῦμεν τὴν ἄδειαν νὰ καταστρώσωμεν ἀριθμούς τινας, εὐγλωττοτέρους νομίζομεν παντὸς οἰουδήποτε ἐπιχειρήματος.

Ἐν πρώτοις σπεύδομεν νὰ ὁμολογήσωμεν ὅτι εἰμῶθα εἰρηνικώτεροι κλάδου ἐλαίας, καὶ ἐχθροὶ ἄσπονδοι πάσης δαπάνης πρὸς ἐκτάκτους παρασκευὰς, αἵτινες ἐκ τῆς φορᾶς τῶν περιστάσεων ἐνδέχεται οὐδὲν ἄλλο νὰ γενήσωσιν ἢ αὐξοῦντα μόνον ἐλλείμματα τοῦ προϋπολογισμοῦ. Ἐν πρᾶγμα ὅμως νομίζομεν ὅτι δυνάμεθα ἐν πάσῃ δικαιοσύνῃ ν' ἀπεικώμεν παρὰ τῶν κυβερνώντων ἡμᾶς τὸ ἐξῆς, ὡς πάντα τὰ ἄλλα ἔθνη τῆς ὑψηλοῦ οὕτω καὶ ἡ Ἑλλὰς νὰ ἔχη στρατὸν καὶ στόλον ἀνάλογον τοῦ πληθυσμοῦ αὐτῆς καὶ τοῦ χρηματικοῦ ποσοῦ, ὅπερ κατ' ἔτος θυσιάζει ὑπὲρ αὐτῶν, ἔστω καὶ κατὰ τὴν ἀναλογίαν τοῦ τὰ πλείονα δαπανῶντος καὶ ὀλιγώτερον ἔχοντος κράτους τῆς Εὐρώπης.

Ἄν τὸ Ἡμερολόγιον τῆς Γόθας καὶ πᾶσαι αἱ ἐπίσημοι στατιστικαὶ δὲν περιέχουσι ψευδεῖς ἀριθμούς, ὅπερ φαίνεται ἡμῖν ὅπως οὐκ ἀπίθανον, ἡ ἀναλογία αὕτη εἰς τὰ κυριώτερα εὐρωπαϊκὰ κράτη ἔχει ὡς ἀκολούθως.

Ἐν Ῥωσίᾳ εἰς τεσσαράκοντα κατοίκους ἀναλογεῖ εἰς στρατιώτης, δι' ἃν δαπανῶνται φράγκα περίπου τριακόσια τριάκοντα κατ' ἔτος.

Τοῦ Βελγίου ὁ μὲν πληθυσμὸς εἶναι πέντε ἑκατομύρια, ὁ δὲ στρατιωτικὸς προϋπολογισμὸς τριάκοντα, ὥστε εἰς πενήκοντα Βέλγους ἀναλογεῖ εἰς στρατιώτης δαπανῶν τριακόσια φράγκα κατ' ἔτος.

Ἐν Βαυαρίᾳ εἰς τριάκοντα τρεῖς κατοίκους ἀναλογεῖ εἰς στρατιώτης, στοιχίζων φράγκα διακόσια ὀγδοῦκοντα κατ' ἔτος.

Ἐν Ἰταλίᾳ εἰς εἰκοσιπέντε κατοίκους ἀναλογεῖ εἰς

στρατιώτης και κοστίζει κατ' έτος φράγκα Διακόσια πενήκοντα.

Η Γαλλία, αν εφαρμοσθῆ ἐπιτυχῶς ὁ νέος αὐτῆς ὀργανισμὸς, θέλει ἔχει ἓνα στρατιώτην ἀνὰ δεκαεξ̄ κατοίκους ὑπὲρ οὗ δαπανῶνται φράγκα Διακόσια κατ' έτος.

Περὶ τῶν μυριάδων μαχητῶν, οὓς ἡ Σερβία καὶ τὸ Μαυροβούνιον συντηροῦσι δι' ἐλαχίστης δαπάνης, οὐδὲν λέγομεν, διότι οἱ ἀριθμοὶ οὗτοι ἀμφισβητοῦνται. Ἐπίσης κατὰ μέρος ἀφίνομεν τὴν Ἑλβετίαν, ἔχουσαν ἀνὰ δώδεκα κατοίκους ἓνα ὅπλιτην, κοστίζοντα δεκαπέντε φράγκα κατ' έτος, διότι τὸ ἐλβετικὸν σύστημα τοῦ γενικοῦ ἐξοπλισμοῦ εἶναι ἀνεφάρμοστον ἐν χώρᾳ μαστιζομένη ὡς ἡ Ἑλλάς ὑπὸ ἐπαρχιακῶν παθῶν καὶ φυγοδίκων.

Ἐκ τοῦ ἀνωτέρω πίνακος προκύπτει ὅτι τὸ ἔθνος τῆς Εὐρώπης, τὸ ἔχον ἀναλόγως τοῦ πληθυσμοῦ ὀλιγωτέρους στρατιώτας εἶναι τὸ Βέλγιον, ἔνθα εἰς πενήκοντα κατοίκους ἀναλογεῖ εἰς μόνον στρατιώτης· τὸ δὲ ἔθνος ὅπου ἡ συντήρησις τοῦ στρατιώτου ἀποδαίνει δαπανηροτάτη εἶναι ἡ Ῥωσία, ἔνθα δι' ἕκαστον ἄνδρα δαπανῶνται Τριακόσια τριάκοντα φράγκα κατ' έτος.

Τὰς δύο ταύτας ἀναλογίας τὴν τοῦ ἔθνους τοῦ ἔχοντος ἐλάχιστον στρατὸν ἀναλόγως τοῦ πληθυσμοῦ καὶ τὴν τοῦ στρατιώτου τοῦ τὸ πλεῖστον δαπανῶντος, ἐφαρμύζοντες εἰς τὸν πληθυσμὸν καὶ τὸν στρατιωτικὸν προϋπολογισμόν τῆς Ἑλλάδος φθάνομεν εἰς τὸ ἀκόλουθον συμπέρασμα. Ἡ Ἑλλάς ἡ ἔχουσα κατοίκους ἐν καὶ ἡμισὶ ἑκατομμύριον καὶ δαπανῶσα πρὸς συντήρησιν τοῦ στρατοῦ αὐτῆς ἔνδεκα ἑκατομμύρια κατ' έτος, ἔπρεπε νὰ ἔχη στρατὸν ἐξ ἄνδρῶν *Τριάκοντα χιλιάδων*, ὑπηρετούντων μονίμως ἢ ἐν ἐφεδρείᾳ ὅπως καὶ ἐφ' ὅσον ἐν τοῖς ἄλλοις τόποις, δυναμένων νὰ συναθροισθῶσι καὶ νὰ ἐκστρατεύσωσι ἐντὸς τοῦ αὐτοῦ ἀριθμοῦ ἡμερῶν, ὀπλισμένων ὡς ἐκεῖ, ἐχόντων κανονοστοιχίας, ἵππους, πολεμοφόδια, ἀποθηκὰς καὶ ὀπλοποιεῖα ὅσα οἱ ἄλλοι, διότι πάντα ταῦτα περιλαμβάνονται ἐν τῷ προϋπολογισμῷ τῶν ἄλλων ἐθνῶν, θάσιν δὲ ἐλάδομεν τὸν δαπανηρότερον.

Εἰς ταῦτα πρέπει νὰ προσθέσωμεν ὅτι τὸν ἀνωτέρω ἀριθμὸν τριακοντακισχιλίων ἀνδρῶν καὶ τὸ ἀνάλογον ποσὸν ἵππων, κανονίων καὶ παντὸς χρῆσιμου, ἐδικαιούμεθα νὰ ἔχωμεν ἄνευ ἐκτάκτων παρασκευῶν, ἄνευ Μεγάλης Ἰδέας, ἄνευ πατριωτισμοῦ, ἄνευ θυσιῶν, ἄνευ φαλάγγων, ἐκγυμνάσεως μαθητῶν, γενικοῦ ἐξοπλισμοῦ, ἐνθουσιασμοῦ ἢ ἐθνοφυλακῆς, ἀλλὰ μόνον καὶ μόνον ὡς ἀντάλλαγμα τῶν χρημάτων, τὰ ὁποῖα κατ' έτος ψηφίζει ἡ Βουλὴ καὶ δαπανᾷ τὸ Ὑπουργεῖον πρὸς συντήρησιν ἑπτάκισ χιλίων κατὰ τὸν «*Αἰῶνα*» στρατιωτῶν, *ἐννεακοσίων* ἀξιωματικῶν, διςχιλίων ὑπαξιωματικῶν, κενῶν ἀποθηκῶν, ἑκατὸν πενήκοντα χιλίων ἵππων, πυρίτιδος οὐδὲ κόκκου καὶ ἄλλου ὕλικου ἔτι ὀλιγωτέρου».

Ταῦτα λέγουσιν οἱ ἀριθμοί. Ἄν δὲ ἐρωτήσῃ τις ἡμᾶς πῶς συμβαίνει ἡ Ἑλλάς ἡ ἐξοδεύουσα ὅσα χρειάζονται διὰ νὰ ἔχη τὰ πάντα ἀναλόγως τοῦ πληθυσμοῦ καὶ τοῦ προϋπολογισμοῦ τῆς, δὲν ἔχει ἐν τούτοις τίποτε εἰς τὰς

παρούσας κρίσιμους περιστάσεις, ἀναγκαζόμεθα τῆ φιλαληθείᾳ ἡμῶν νὰ δώσωμεν εἰς τὸ ἐρώτημα τοῦτο τὴν κατωτέρω λυπηρὰν μὲν, ἀλλὰ εἰλικρινῆ ἀπάντησιν.

«Διότι δυστυχῶς παρ' ἡμῖν τὰ συμφέροντα τῶν κυβερνῶντων εἶναι ἐκ διαμέτρου ἀντίθετα πρὸς τὰ συμφέροντα τοῦ ἔθνους καὶ τοῦ Ἑλληνισμοῦ».

Τοῦτο θέλει φανῆ ἴσως εἰς τινὰς παραδοξολογίαν ἀλλ' ἐν τούτοις εἶναι μαῦρη καὶ μαθηματικὴ ἀλήθεια. Εἰς τὸ ἔθνος καὶ τὸν Ἑλληνισμόν συμφέρει νὰ ἔχη στρατιώτας, εἰς δὲ τὸν ἐκάστοτε ὑπουργὸν ν' ἀπαλάττη κληρούχους καὶ νὰ πλάττη ἀξιωματικούς. Οἱ ἵπποι τρώγουσι καὶ δὲν ψηφοροῦσι, ὡς ἐκ τούτου ἡ δαπάνη αὐτῶν φαίνεται εἰς τὸν κυβερνήτην περιττή. Τὸ πρὸς προμήθειαν ὅπλων καὶ ὕλικου ἀναγκαῖον χρῆμα δύναται νὰ διατεθῆ χρησιμώτερον εἰς συντάξεις καὶ προβιβασμούς, προμηθεύοντας φίλους καὶ ἐν ἀνάγκῃ ἀρωγούς ἐν τῷ στρατῷ. Ἄν τις ἀναγνώσῃ τὸν προϋπολογισμόν τοῦ έτους 1876, ψηφισθέντα μάλιστα ἐν ὥρᾳ ἐκτάκτου κρίσεως τοῦ ὅλου Ἑλληνισμοῦ, δὲν θέλει εὐρεῖ ἐν αὐτῷ πρὸς ἀγορὰν ὅπλων ἢ ἐφοδίων προορισθεῖσαν οὐδὲ δραχμὴν, ἀλλ' ἀπ' ἀρχῆς ἕως τέλους μισθοὺς ταγματάρχων, ἀντιναυάρχων, διόπων καὶ ἐπιμελητῶν.

Δὲν ἀρνούμεθα ὅτι καὶ ἀλλαγῷ συμβαίνουσιν ὑπουργικαὶ καὶ βουλευτικαὶ χάριτες καὶ καταχρήσεις, ἀλλ' ἡ μεταξὺ ἡμῶν καὶ τῶν ἄλλων ἐθνῶν διαφορὰ συνίσταται εἰς τοῦτο, ὅτι παρ' ἐκείνοις μὲν μετὰ τὰς χάριτας καὶ τὰς καταχρήσεις ταύτας περισσεύει τὸ ἀναγκαῖον χρῆμα πρὸς συντήρησιν ἀνδρῶν, ὅπλων καὶ ἵππων, παρ' ἡμῖν δὲ μετὰ τὴν εὐωχίαν, τῶν κυβερνῶντων καὶ τῶν φίλων αὐτῶν δὲν περισσεύει τίποτε.

Ἐλπίζομεν ὅτι οὐδεὶς θέλει κατηγορήσει ἡμᾶς ταῦτα γράφοντας ὡς ἀντισυνταγματικούς. Ἀγαπῶμεν τὸ σύνταγμα καὶ ὑποτασσόμεθα ἀγογγύστως εἰς τὰ ἀχώριστα αὐτοῦ ἐν Ἑλλάδι κακὰ· ἐπὶ δὲ τοῦ παρόντος τὸ ἐξ αὐτοῦ κακὸν εἶναι οἱ κ. κ. κομματάρχαι, διαμοιράζοντες ἀπὸ δεκαετίας ὀλόκληρον τὸν προϋπολογισμόν εἰς τοὺς ἀναποφεικτοὺς πρὸς συντήρησιν περιοδικῆς πλειονοψηφίας κρητῆνας, κατέστησαν ἡμᾶς ἀνικάνους· νὰ διεκδικήσωμεν τὴν ἀνήκουσαν μερίδα εἰς τὸν συμπόσιον τῆς διαμελιζομένης Τουρκίας.

Θ.

## Σ Κ Ν Ι Η Σ

Ἐφ' ὅσον παραβῆλλω τοὺς σήμερον ἄνδρας πρὸς τοὺς πατέρας αὐτῶν, τόσω μᾶλλον πείθεται ὅτι αἱ γενεαὶ τῶν Ἑλλήνων ὁμοιάζουσι τὰς βανανέας τῆς Αἰγύπτου. Αὐταὶ σπανίως καρποφοροῦσι δις κατὰ σειρὰν τὴν δὲ ἀνοιξιν τὴν δωρήσασαν εὐχόμεους ὀπώρας διαδέχεται ἑτέρα παράγουσα μόνον καρποὺς θνησιγενεῖς. Οὕτω καὶ παρ' ἡμῖν διεδέχθησαν οἱ φοροφάγοι τοὺς ἀγωνιστάς, οἱ Ἀβέρκιοι τοὺς Θεοτόκεις καὶ οἱ Τζιβανόπουλοι τοὺς Ἀσωπίους.

\* \*  
\*